

אחותי

הופ - עברנו!

אני לא רוצה להתערב אבל (1095/11) יקבלו בטח יותר מחמישה מכתבים: "מאתר זה עתה יצאתי לאחר תאונה מבית-חולים, החלטתי לערוך סקר חברתי מטעם עצמי.

"יצאתי לרחוב, אז את מי רואים שם? את יוסי! מה, את לא יודעת איזה? זה המשוגע. אז הוא שואל: מה נשמע? מה התחבשות? גסטו קצת, אמרתי. אז טוב שלא לגמרי, אמר והלך. גם אני הלכתי. פגשתי בדרך את חיימקה כסית, ומוישה, וכל השאר. ובפי כולם אותה השאלה: נו, מה שלום החספה? או: אתה חי? חבל!

"כלום אפשר לחיות בעולם קלוקל זה? לדעתי הצטרף חברי שאול שאולי, והגענו למסקנה כי את תעשי חסד ותפרסמי את בקשתנו. ואיננו דורשים הרבה, אלא שתי נערות בנות 19-17, שתכתובנה לנו. אז מה, זה הרבה? "מי אנו? אני לא צבר, לא נמוך, לא בלונדי וכלי עיניים כחולות. אני כן חובב תיאטרון וגם עוסק בו, ועוד כמה דברים. חברי לא נמוך, לא בלונדי, בעל עיניים כחולות וכן יליד הארץ. חובב תיאטרון, מוסיקה, טיולים ברגל והוא סטודנט. למישהו לא ירושלמי. לידעית המעוניינת, לחספה אין תקנה ולכיס אין תקציב לקנות חדשה... בתקנה שהופ - עברנו."

אז גם ג'נטלמן

לא איכפת ל(1095/12) מה שאתה אהב ומה שאתה לא אהב, ולמה, כל עוד אתה בלונדי וגבוה. אבל איכפת לה מאד שתהיה ג'נטלמן. היא בת 17 וזה אולי מסביר הכל.

לא על הג'אז כלבר

אני מקבלת לפחות 29 מכתבים לשבוע, בהם מוקיעים אותי כ - לפי הסדר: רחוקה זקנה, מכוערת, עקומה, עם אף מורם, נקמנית, מקנטרת, רעת לב, בחורה טובה אבל מתוסבכת, קיבוצניקית שיצאה לתרבות רעה, נערת זהב, מורה, עגונה, הגונה ומה לא. אני רוצה לכפר על עוונתי ולהיות הפעם נורא טובה, ומסרת דברים בשם אומרם - במידה שאחזיק מעמד.

קחו, למשל, את שלושת הירושלמים (1095/13), האומרים על עצמם שהם בחירי הנוער הישראלי, סיימו מבית-ספר תיכון לבית-ספר חקלאי. הם אוהבים לשמוע ולהשמיע ג'אז כשאחד מהם מנגן בפסנתר, שני בתוף ושלישי בקלרינט. הם טוענים שלא רק על הג'אז יחיה האדם, ולכן הם הולכים גם לסרט מדי פעם. אבל גם זה לא מספיק. הם רוצים להתוודע אל שלוש נערות בנות 18-16, ש"בינו אותנו... יוכלו להאזין בסבלנות לקונצרטים שלנו, אם אפשר גם להשתתף בהם באופן פעיל... תמונה..."

נאה, משכיד וסטורנט

(1095/14): "ובכן, העניין הוא כזה. אני מעוניינת להתכתב עם בחור בן 25-23, גבוה - 1.75 מטר ומעלה - נאה, בעל חוש הומור ומשכיל. רצוי מאד שיהיה סטודנט בטכניון או באוניברסיטה, מתל-אביב או הסביבה... אבל מאחר שאת בחדאי סקרנית אז אגלה לך גם שאני חיילת. זהו זה."

די, אני התוצאות. לא יכולה יותר. אני חוזרת לסורי ולעזאל

נראה כפנוב, אבל לא

"לפי המכתב אני נראה כפנוב, אבל אני מבטיח שאיני כזה," אומר (1095/15). הוא צודק. הוא אפילו לא סנוב.

הסיפוס שלי

דויד כהן מירושלים טוען שתמונתה של נערה זו לא התגוללה באשפתות ואף לא התבוססה ברצפתו של אוטו בוס עירוני. איך בדיוק קיבל אותה, לא פירט. אבל הוא יודע לספר שהיא ירושלמית, ושיש לה ששה ילדים - היא גננת. בעלת אמביציות להיות שחקנית במה ישראלית. ההפסד יהיה כולו של תינוקות דבית רבן.

הוא רוצה להתכתב עם נערה שקטה ונחמדה כבת 20, היודעת בשעת הצורך, כדברי הפומון החוזר, להיות גם עליוזה. הוא ממלמל עוד משהו על 20 אלף לירות שאני לא יודעת למה הוא מתכוון, מפרט כרשימת שחתי התי עניינות: "הכל, פילוסופיה, ספרות, פוליטיקה, אהבה..." אבל הוא הולך עם רוח הזמן. הוא הוסיף שטח שהיה מוזנח עד עכשיו: התנ"ך.

כוכבנית אחת לרעותה: "כשאני חושבת על דמי-המזונות שאקבל ממנו לאחר הנט, זה עושה לי חשק להתחתן אתו."

חויז מאלקטרוניקה

שתיהן בנות 16 ולפי השיר העתיק, שבחדאי הן לא שמעו אותה, מן הדין היה לומר שהן לא יודעות כלום. אבל (1095/16) כן יודעות. שאם לא כן לא היו אומרות שנושאי ההתכתבות יכולים להיות שונים ורבים, בשתי הסתייגויות, בעצם: חויז מתולדות חייהם של שחקני קולנוע, ואלקטרוניקה. אחת שחרחורת, ארוכת-שיער וירוקת-עין, והשניה בלונדית בעלת עיניים כחולות. יתכן שהתבלבלתי בסדר, אבל מה חשוב, בעצם? הן רואות צורך לצייץ שהן חברות תנועות נוער לשעבר - נורא, כבר בגיל 16 יש היום עבר לנערות.

תריסר בפרומה

(1095/17) בעצמו טוען שהוא בחור שכמוהו אפשר להשיג תריסר בפרומה, ומי אני שאעמוד על המקצה הזה? כשאת כותבת אלי, או שתבקשי מחברתך הטובה שתכתוב בשבילך. הוא טוען שהוא גרפולוג. וכל הדבר הזה הוא בן 18.

מי פילד?

עכשיו בואו נשיר קצת במקהלה: מדי שבוע היא מעיינת במדור, ומי פילד שיבוא רגע ותזדקק לו? (1095/18) רוצה להתכתב עם צעיר בן 23-19 - מחקו את החייון הטפשי מפרצופכם - גבוה ובעל חוש הומור. היא בת 17. כתבו לה על כל גושא. אתם בטח לא יודעים פחות ממנה.

ציפור קטנה לחשה לי...

אני נורא עצובה, שלא קיבלתי הזמנה רשמית למסיבה שנערכה לכבוד עמיקם גורביץ בירושלים. אבל אינני נקמנית. אני מכתירה אותו בזה בתואר שדכן התני"ך 58. אגב, שמעתם שמוסיפים לתנ"ך שני ספרים נוספים? עמיקם א' ועמיקם ב'. . . דבר אחד ברור לי: אני לא אומין שמלות אצל מרליין, זו שתיכונה את תלבושות הנערות של דבר אל הקיר בסמבטיון. רחל אטאס היא אמנם בהריון והכל, אבל זה עוד לא סיבה לתלביש אותה בשמלה אדומה איומה, עם סרט לבן גדול ונוראי על הברכיים. שלא לדבר על שני פסים לא פחות לבנים ולא נוראים. . . גיליה אלמגור נשמעת מחוי לבמה, בדיוק כמו עליה. תמימה מקצועית. . . אורי סלע מציע שם אחר לבצל ירוק, שכל חבריה היו פעם מלהקת הנוח"ל: נוחל'טורה.

... כן, נסיתני, אבל...

אסקוט טעיומה יותר

טובה יותר!

הפילטר המאוזן של אסקוט נותן לך גם סינון וגם אדומה מסיבה זו יותר ויותר אנשים עוברים לאסקוט